

UOHSX005CCQ3

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R76/2013/VZ-23309/2013/310/PMa

Brno 2. prosince 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 19. 3. 2013 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne), jenž podal zadavatel -

- **Statutární město Ústí nad Labem**, IČ 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S683/2012/VZ-4155/2013/523/OPi ze dne 6. 3. 2013, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce s názvem „**Městské sady – aktivní park**“, zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10. 8. 2009 pod ev. č. 6003487502001 a opraveno dne 14. 9. 2009 pod ev. č. 6003487502002,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S683/2012/VZ-4155/2013/523/OPi ze dne 6. 3. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 12. 6. 2012 podnět týkající se postupu zadavatele – Statutární město Ústí nad Labem, IČ 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání podlimitní veřejné zakázky „**Městské sady – aktivní park**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10. 8. 2009 pod ev. č. 6003487502001 a opraveno dne 14. 9. 2009 pod ev. č. 6003487502002 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Na základě obdrženého podnětu si Úřad vyžádal dokumentaci o veřejné zakázce a stanovisko zadavatele k obsahu podnětu. Z předložené dokumentace Úřad zjistil, že součástí kvalifikační dokumentace je mimo jiné také příloha č. 2a) Čestné prohlášení o bezdlužnosti vůči městu Ústí nad Labem, jehož předložení zadavatel požadoval po zájemcích o účast v užším řízení k prokázání splnění kvalifikace.
3. Vzhledem k tomu, že Úřad na základě posouzení dokumentace o šetřené veřejné zakázce získal pochybnosti, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, zahájil správní řízení z moci úřední. V návaznosti na oznámení zahájení správního řízení a stanovení lhůty, v níž mohl zadavatel navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a lhůty, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, zadavatel zaslal Úřadu své vyjádření ze dne 30. 11. 2012.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 6. 3. 2013 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S683/2012/VZ-4155/2013/523/OPi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, nedodržel postup stanovený v § 50 odst. 1 a § 50 odst. 3 zákona tím, že v bodu 5. kvalifikační dokumentace požadoval, aby zájemci v žádosti o účast v užším řízení a k prokázání splnění kvalifikace předložili čestné prohlášení

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

o bezdlužnosti vůči zadavateli, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.

5. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.
6. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že kvalifikace uchazeče představuje způsobilost dodavatele realizovat zadavatelem požadovanou veřejnou zakázku. Zákon vymezuje čtyři typy kvalifikačních předpokladů, a to základní kvalifikační předpoklady, finanční, ekonomické a technické předpoklady. Dodavatel je tedy posuzován jednak v obecné rovině bez přímého vztahu k předmětu plnění dané zakázky na základě zákonem taxativně vymezených požadavků, ale také ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky, a to na základě zadavatelem vymezených předpokladů, jejichž výčet musí být v souladu s ustanoveními zákona.
7. Úřad konstatoval, že požadavek na doložení „bezdlužnosti“ vůči zadavateli v zákoně uveden není. V § 55 odst. 2 zákona je uvedeno, že zadavatel může požadovat i jiné doklady prokazující splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů, ale zároveň ustanovení § 50 odst. 3 zákona říká, že rozsah požadované kvalifikace musí být omezen pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Úřad však dovodil, že bezdlužnost dodavatele vůči zadavateli nemá žádnou souvislost s předmětem veřejné zakázky a ani nemá žádnou vypovídající hodnotu, a to z toho důvodu, že může nastat situace, kdy dodavatel, který nemá dluh vůči zadavateli, může být v horší ekonomické situaci, než ten, který by tento požadavek nesplňoval, ale neměl by jiný finanční závazek.
8. Na základě zadavatelem předloženého seznamu subjektů, které byly ke dni lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení předmětné veřejné zakázky evidovány v účetnictví zadavatele jako subjekty mající dluh vůči zadavateli, Úřad zjistil, že v tomto seznamu byly zahrnuty subjekty, které by předmět plnění veřejné zakázky mohly splnit.
9. Na základě výše uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že jednání zadavatele mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky a konstatoval spáchání správního deliktu. Za jeho spáchání Úřad zadavateli uložil pokutu, přičemž přihlédl k závažnosti správního deliktu, a to zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

III. Námitky rozkladu

10. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 19. 3. 2013. Zadavatel v rozkladu odmítá, že požadavkem na doložení čestného prohlášení naplnil skutkovou podstatu správního deliktu, neboť jeho vliv na omezení okruhu potenciálních dodavatelů, a tím i na výběr nejvhodnější nabídky, byl nulový. Zadavatel namítá, že požadavek na bezdlužnost vůči zadavateli byl autoritami v oboru zadávání veřejných zakázek dlouhodobě aprobován. Ke změně výkladové praxe došlo nedlouho před zahájením zadávacího řízení, zadavatel tedy neměl možnost se seznámit s nově přijatou výkladovou praxí.

11. Zadavatel argumentuje tím, že požadavek na doložení čestného prohlášení se stal součástí kvalifikační dokumentace na základě setrvačnosti. Dle jeho tvrzení se nejednalo o nástroj sloužící k účelové eliminaci okruhu potenciálních dodavatelů či k jejich diskriminaci. Čestné prohlášení mělo pro zadavatele vždy pouze informativní charakter a nikdy nenastala situace, kdy by některý z uchazečů byl vyloučen na základě nepředložení čestného prohlášení. Zadavatel v této souvislosti zdůraznil, že žádný z uchazečů nepodal proti postupu zadavatele námitky, či jinak proti uvedenému postupu nebrojil, a to ani v případě předmětné veřejné zakázky ani kdykoliv v minulosti. Z uvedeného zadavatel dovozuje, že uchazeči o veřejné zakázky v čestném prohlášení o bezdlužnosti nikdy nespatořovali diskriminaci, nerovné zacházení, netransparentnost, či jinou obdobnou formu nekalého jednání ze strany zadavatele.
12. Zadavatel konstatuje, že komise v rámci posouzení kvalifikace jednotlivými uchazeči nekontrolovala doložení čestného prohlášení o bezdlužnosti vůči zadavateli, což je patrné z přílohy „Protokolu z kontroly kvalifikace“ – „Tabulka kvalifikace dodavatelů“. Zadavatel tímto dovozuje, že se nemohl dopustit správního deliktu, neboť svým nekonáním neovlivnil a ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
13. V další námitce zadavatel uvádí, že k prokázání správního deliktu je nezbytné prokázat reálné ovlivnění či reálnou možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, nikoli pouze setrvat na hypotetické konstrukci takového ovlivnění. V této souvislosti zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S149/2008/VZ ze dne 4. 8. 2008, ve kterém se Úřad kromě konstatování rozporu požadavku na doložení čestného prohlášení, zabýval dopadem takového požadavku na soutěžní prostředí, tedy zda reálně existoval subjekt, který požadavkem zadavatel byl anebo mohl být omezen v možnosti podat nabídku. Zadavatel opakuje, že žádný takový subjekt, který by se mohl o veřejnou zakázku ucházet, neexistuje.
14. Zadavatel upozorňuje na znění § 6 zákona a uvádí, že s ohledem na skutečnost, že čestné prohlášení bylo vyžadováno ode všech uchazečů bez rozdílu, kdy zadavatel uveřejnil kvalifikační dokumentaci po celou dobu trvání lhůty pro podání žádosti o účast, nemohlo dojít k porušení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zadavatel argumentuje tím, že s touto okolností se napadené rozhodnutí žádným způsobem nevypovídá. Zadavatel je přesvědčen, že nastavení soutěžního prostředí všem uchazečům ve stejné podobě nemohlo založit narušení soutěžního prostředí, neb byly zachovány obecné zásady a principy celého zákona.
15. Odkazem na ust. § 55 odst. 2 zákona zadavatel dovozuje, že je oprávněn požadovat i jiné doklady prokazující splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dodavatele. Dle jeho názoru čestné prohlášení představovalo naplnění této zákonem dané možnosti. Zadavatel tedy nemohl porušit ust. § 55 odst. 1 zákona, když čestné prohlášení spadalo do kategorie ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dle § 55 odst. 2 zákona.
16. Zadavatel se neztotožňuje se závěrem Úřadu, že čestné prohlášení o bezdlužnosti představuje vyjádření vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem nemající žádný vztah

k ekonomické schopnosti uchazeče plnit předmět veřejné zakázky, a to z toho důvodu, že v případě státu se nedoplatky vůči němu řadí mezi základní kvalifikační předpoklady. Tím je dle názoru zadavatele založena diskriminace obecních samosprávných celků oproti České republice.

17. Závěrem zadavatel uvádí, že v rozporu s principem právní jistoty, aby Úřad obdobnou záležitost rozhodoval v nepříliš vzdáleném časovém horizontu různě. Tento princip porušuje pravidlo legitimního očekávání a je v rozporu s obecnými právními principy.

Závěr rozkladu

18. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S683/2012/VZ-4155/2013/523/OPi ze dne 6. 3. 2013 rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

22. Stěžejní námitka zadavatele směřující proti závěru Úřadu o spáchání správního deliktu spočívá v argumentaci zadavatele, že požadavek na předložení čestného prohlášení uchazečů o jejich bezdlužnosti vůči zadavateli neměl vliv na zúžení okruhu potenciálních dodavatelů, a tím pádem ani na výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel dále uvádí, že ke změně výkladové praxe týkající se přípustnosti uvedeného požadavku došlo nedlouho před zahájením předmětného zadávacího řízení.
23. K uvedené námitce zadavatele podotýkám, že toto tvrzení zadavatele Úřad vyvrátil v bodu 28. napadeného rozhodnutí, v němž konstatoval, že na základě seznamu subjektů, které byly ke dni lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení předmětné veřejné zakázky evidovány v účetnictví zadavatele jako subjekty mající dluh vůči zadavateli, předloženého zadavatelem na výzvu Úřadu, zjistil, že ke dni lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení byly v účetnictví zadavatele evidovány subjekty, které by předmět plnění veřejné zakázky mohly s ohledem na předmět svého podnikání splnit, ať už přímo či společně s pomocí

subdodavatelů. Z uvedeného je zřejmé, že zadavatel svým požadavkem omezil okruh případných uchazečů, a tím i výběr nejvhodnější nabídky. Popsaným jednáním tak naplnil skutkovou podstatu správního deliktu. Nelze přihlídnout ani k argumentu, že ke změně výkladové praxe došlo teprve nedávno před zahájením zadávacího řízení. Rozhodnutí č. j. ÚOHS-S149/2008/VZ-13309/2008/540/PV ze dne 4. 8. 2008, kterým Úřad konstatoval porušení zákona stanovením požadavku na doložení čestného prohlášení, jímž by dodavatelé prokázali, že nemají vůči zadavateli nesplacené finanční závazky po lhůtě splatnosti, nabylo právní moci dne 26. 8. 2008, tedy celý rok předtím než zadavatel oznámil zahájení užšího řízení v informačním systému o veřejných zakázkách. Zadavatel měl tedy dostatečně dlouhou dobu, aby se před zpracováním kvalifikační dokumentace s rozhodovací praxí Úřadu seznámil. Navzdory tomu, že se jednalo o první rozhodnutí Úřadu, kterým se Úřad vyjádřil k dané problematice, nelze usuzovat, že před jeho vydáním byl postup zadavatelů, kteří požadovali doložení bezdlužnosti, v souladu se zákonem. Nelze ani dovodit, že by Úřad uvedené jednání zadavatelů aproboval tím, že se před vydáním uvedeného rozhodnutí ve své rozhodovací praxi k této otázce nevyjádřil.

24. Zadavatel zlehčuje důsledek svého pochybení tvrzením, že ustanovení týkající se požadavku na předložení předmětného čestného prohlášení bylo užito „setrvačností ve formulacích“ bez úmyslu diskriminace uchazečů a jako takové mělo pro zadavatele vždy pouze informativní charakter a nikdy nenastala situace, kdy by některý z uchazečů byl vyloučen na základě nepředložení čestného prohlášení. Úmysl nebo pohnutka zadavatele či okolnosti, za kterých byl požadavek do zadávací dokumentace včleněn, nelze považovat za důvody opravňující zadavatele k porušení povinnosti stanovené v § 50 odst. 3 zákona, dle kterého je zadavatel povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Skutečnost, že dosud v praxi zadavatele nedošlo k vyloučení uchazeče z důvodu nedoložení čestného prohlášení, rovněž není relevantní, neboť zájemci o účast v užším řízení nemohou v době podání písemné žádosti o účast spoléhat na to, že pokud nesplní jeden z kvalifikačních předpokladů stanovených v zadávací dokumentaci, nebudou z tohoto důvodu vyloučeni ze zadávacího řízení. Zadavatel svým jednáním mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť určitý okruh dodavatelů, kteří měli v době uplynutí lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení dluh vůči zadavateli, mohl z důvodu požadavku na předložení čestného prohlášení o bezdlužnosti nepodat žádost o účast v užším řízení.
25. Nemohu přihlídnout ani k námitce zadavatele, že míra intenzity eventuálního pochybení zadavatele je natolik mizivá, že by bylo nespravedlivé zadavatele za tuto skutečnost sankcionovat, když samotné osoby z reálného soutěžního prostředí nikdy proti uvedenému formálnímu požadavku informativního charakteru žádným způsobem nebrojily, neboť žádný ze zájemců o veřejnou zakázku nepodal námitky proti postupu zadavatele ani nepodal žádost o poskytnutí dodatečných informací. Zadavatelem uváděné okolnosti nemají vliv na skutečnost, že zadavatel při zadání veřejné zakázky porušil zákon stanovením požadavku nad rámec zákonem povolených dokumentů, jejichž předložení je zadavatel oprávněn požadovat. Nepodání námitek proti požadavku na předložení čestného prohlášení nevede k závěru, že některý ze zájemců o účast v užším řízení nepodal žádost o účast právě z důvodu protiprávně stanovené podmínky v kvalifikační dokumentaci, neboť dodavatelé nemusí svého práva

podat námitky využít. Vzhledem k tomu, že Úřad, jakožto orgán příslušný k dohledu nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek dle § 112 a násl. zákona, správně konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt, byl oprávněn mu za spáchání správního deliktu udělit pokutu.

26. K námitce zadavatele, že komise v rámci posouzení kvalifikace nekontrolovala doložení čestného prohlášení o bezdlužnosti vůči zadavateli, opakují, že posouzení splnění kvalifikačních podmínek komisí bylo provedeno až po uplynutí lhůty k podání žádosti o účast v užším řízení. Ke dni uplynutí této lhůty tedy zájemci o účast v užším řízení nemohli mít informaci o tom, že komise ke kvalifikační podmínce o bezdlužnosti nebude přihlížet a z důvodu nesplnění této podmínky se mohli rozhodnout žádost o účast v užším řízení nepodat, což mohlo podstatným způsobem ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
27. Nelze se ztotožnit ani s námitkou zadavatele, kterou napadenému rozhodnutí vytýká, že k prokázání správního deliktu je nezbytné prokázat reálné ovlivnění či reálnou možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, nikoli pouze setrvat na hypotetické konstrukci takového ovlivnění. V této souvislosti zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S149/2008/VZ ze dne 4. 8. 2008, zabývající se obdobnou věcí. Jak jsem již uvedl výše, Úřad se i v předmětné věci zabýval skutečností, zda protiprávní jednání zadavatele mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky a na základě zadavatelem předloženého seznamu subjektů, které byly ke dni lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení předmětné veřejné zakázky evidovány v účetnictví zadavatele jako subjekty mající dluh vůči zadavateli a které byly s ohledem na předmět svého podnikání schopny veřejnou zakázku splnit, jsem dospěl k závěru, že existovala reálná možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Co se týče odkazu na výše uvedené rozhodnutí Úřadu, k tomuto uvádím, že Úřad postupoval v souladu s právními závěry uvedenými v zadavatelem zmiňovaném rozhodnutí, když v bodu 27. napadeného rozhodnutí konstatoval, že nelze vyloučit, že v případě, kdyby zadavatel požadavek na doložení bezdlužnosti nestanovil, mohl obdržet nabídky od dalších uchazečů, kteří by mu nabídli výhodnější podmínky plnění předmětu veřejné zakázky. V případě, na který odkazuje zadavatel, Úřad rozhodoval v odlišné skutkové věci, neboť zadavatel kvůli nepředložení prohlášení o bezdlužnosti některými uchazeči tyto uchazeče vyloučil a na základě této skutečnosti Úřad dospěl k závěru, že vyloučením některých uchazečů došlo k omezení počtu hodnocených nabídek, což mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Dále Úřad v této věci provedl šetření, kterým se neprokázalo, že by požadavek bezdlužnosti vůči dodavateli ovlivnil počet podaných nabídek, neboť žádný z dotázaných dodavatelů, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci a nepodali nabídku, nepotvrdil, že by pro něj byl požadavek bezdlužnosti důvodem pro nepodání nabídky. V posuzovaném případě Úřad zjistil, že existovaly subjekty, které neoprávněný požadavek zadavatele nesplňovaly, přičemž by byly schopny předmět veřejné zakázky splnit. Úřad proto správně dospěl k závěru, že jednání zadavatele mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, aniž by prováděl další dokazování, zda skutečně byl tento požadavek důvodem pro nepodání žádosti o účast v užším řízení. Vzhledem k tomu, že dle zákona postačuje pouhá možnost, že postup zadavatele měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky, je další dokazování v tomto směru nadbytečné z toho důvodu, že Úřad nemusí znát přesné důvody, proč jednotliví zájemci žádost nepodali.

28. Dále je potřeba odmítnout námitku zadavatele, že s ohledem na skutečnost, že předmětné čestné prohlášení bylo vyžadováno ode všech uchazečů bez rozdílu, nemohl zadavatel porušit zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zadavatel se domnívá, že nastavením soutěžního prostředí všem potenciálním uchazečům ve stejné podobě nemohlo založit narušení soutěžního prostředí, neboť byly zachovány obecné zásady a principy zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel porušil zákon tím, když po uchazečích o veřejnou zakázku požadoval čestné prohlášení nad rámec zákona, nelze z okolnosti, že tato podmínka se vztahovala na všechny uchazeče, usuzovat, že zadavatel postupoval v souladu se zásadami vymezenými zákonem. Naopak zadavatel porušil zásadu zákazu diskriminace, když ze soutěže o veřejnou zakázku vyloučil ty uchazeče, kteří měli ke dni uplynutí lhůty pro podání žádosti o účast v užším řízení vůči zadavateli dluh, neboť tato podmínka byla zadavatelem stanovena v rozporu se zákonem. Z uvedeného je zřejmé, že soutěžní prostředí nemohlo být pro všechny případné uchazeče o veřejnou zakázku stejné.
29. Zadavatel v rozkladu opakovaně namítá, že čestné prohlášení patří do kategorie ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dle § 55 odst. 2 zákona. S touto námitkou zadavatele se Úřad vypořádal v bodu 26. napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že ust. § 55 odst. 2 zákona je nutno vykládat v souvislosti s ust. § 50 odst. 3 zákona, dle kterého rozsah požadované kvalifikace musí být omezen pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Jak jsem již uvedl výše, bezdlužnost dodavatele vůči zadavateli se nevztahuje k předmětu veřejné zakázky a nevykazuje ani znak objektivní ekonomické a finanční schopnosti dodavatele realizovat požadované plnění dané zakázky, tudíž nemůže být požadavek na doložení čestného prohlášení o bezdlužnosti dodavatele považován za přípustný ekonomický či finanční kvalifikační předpoklad.
30. Na výše uvedených závěrech nic nemění ani námitka zadavatele, že nedoplatky vůči státu zakotvené v § 53 zákona zakládají neodůvodněnou diskriminaci obecních samosprávných celků oproti České republice. Požadavek na doložení bezdlužnosti dodavatele vůči zadavateli, tak jak si jej stanovil zadavatel v zadávací dokumentaci, nelze svým obsahem ztotožňovat s neexistencí nedoplatek vůči státu vymezených v § 53 odst. 1 písm. f) až písm. h) zákona, mezi které patří daňové nedoplatky, nedoplatky na pojistném (a penále) na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Dluh vůči státu vzniklý v souvislosti s porušováním zákonem stanovených povinností je a priori vnímán jako nezákonné jednání, ovšem dluh vůči subjektu vzniklý na základě smluvního vztahu je pouze obchodním závazkem, jehož existenci nelze dávat do souvislosti se schopností uchazeče plnit předmět nového smluvního závazku. Nelze hovořit o zvýhodnění státu oproti samosprávným obcím, neboť zákonem požadovanou absenci dluhů na daních, veřejném zdravotním pojištění atd. nelze ztotožnit s konkrétními obchodními závazky, které jednotliví uchazeči o veřejnou zakázku mohou mít vůči zadavateli České republice, příp. příslušnému státnímu orgánu, který veřejnou zakázku zadává. I pokud by určitý dodavatel neměl žádné nedoplatky ve smyslu § 53 odst. 1 písm. f) až písm. h) zákona, neznamená to, že vůči státu nemůže mít jiné dluhy plynoucí například z obchodní činnosti.
31. Nezbyvá, než odmítnout tvrzení zadavatele o rozdílném rozhodování Úřadu v obdobných věcech z toho důvodu, že v předmětné věci Úřad rozhodl v souladu se svou dřívější

rozhodovací praxí, dle které se zadavatel dopustí správního deliktu, pokud nedodrží postup stanovený v § 50 odst. 1 a § 50 odst. 3 zákona tím, že v zadávací dokumentaci požaduje, aby uchazeči o veřejnou zakázku předložili čestné prohlášení o bezdlužnosti vůči zadavateli, pokud tento postup může podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

VI. Závěr

32. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
33. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Ústí nad Labem, Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy